

J.N. Darby

Genade en eer

Beweegredenen die ons leiden

'De Heere zal genade en eer geven'.

Psalm 84:12

'Opdat zij de leer van God, onze Heiland, in alles versieren'.

Titus 2:10

Onze beweegredenen bepalen ons handelen, zelfs in de gewone dingen van het leven. Zij geven het ware karakter eraan. Na alle vermaningen van Paulus in deze hoofdstukken van de brief aan Titus spreekt hij over de motieven die de gelovigen in alles moeten leiden, ook als het erom gaat deze vermaningen na te volgen. Het motief bij alles is Christus Zelf. *'Opdat zij de leer van God, onze Heiland, in alles versieren'* (Tit. 2:10).

Zodra hij dit onderwerp heeft genoemd, 'trilt zijn hart van blijde woorden' (Ps. 45:1), en kan hij niet anders doen dan denken aan de heerlijke wegen van God om de Zijnen te redden van begin tot eind. Het is heel belangrijk dat wij ons in het gewone dagelijkse leven laten leiden door deze ene beweegreden: *Christus behagen*. Hij kan daarin beter onze daden leiden en besturen, terwijl geld of vermaak dat doen bij anderen. Wij kunnen duizend dingen te doen hebben en toch bij alles ons laten leiden door de gedachte: 'Hoe kan ik Christus verheerlijken?' Petrus zegt dat zelfs een slaaf die een slechte meester moet dienen, zijn taak op die manier kan vervullen (1 Petr. 2:18).

Laten we dus niet denken dat de dagelijkse arbeid, hoewel vaak moeilijk voor veel christenen, een hinderpaal vormt voor het hebben van geestelijke motieven en

gevoelens. Integendeel, juist in ons werk kunnen wij Christus dienen, door het trouw te volbrengen onder Zijn oog zoveel als mogelijk is. Dit gedrag zou iedere dag door de gelovige gevolgd moeten worden, zodat hij zijn Heer kan verheerlijken. *‘En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt’* (Kol. 3:17). Laten we deze regel vasthouden en ons hierdoor laten leiden, en dus niets doen wat niet kan worden gedaan in de naam van de Heer Jezus.

We hebben niets anders nodig dan de leiding van de Heer en van Zijn Woord. Zonder die leiding is er voor ons geen weg op aarde, want wij zijn zoals Israël, *‘die dwaalde in de woestijn, op een weg door de wildernis’* (Ps. 107:4). Hoe konden zij de weg vinden? Door de wolk van Gods tegenwoordigheid te volgen. Het feit dat wij op aarde een weg moeten zoeken om voor God te kunnen wandelen is het bewijs dat de wereld niet in overeenstemming met God is en tegengesteld is aan Zijn gedachten. Maar de Heer zij gedankt: Hij heeft ons niet alleen gelaten om de weg te vinden. Johannes 10:4 zegt: *‘En wanneer Hij Zijn eigen schapen naar buiten gedreven heeft, gaat Hij voor hen uit, en de schapen volgen Hem, omdat zij Zijn stem kennen’*.

Zoals onze Heer Jezus Christus Zichzelf heeft gegeven voor onze zonden, opdat Hij ons zou trekken uit de tegenwoordige boze eeuw; zo is ook het pad dat Hij wandelde hier op aarde, nu het onze en wij wandelen graag erop omdat Hij ons is voorgegaan. Wij zijn door Hem vreemdelingen en bijwoners geworden op de weg door de wereld. Als ik zeg dat wij graag op deze manier wandelen, dan geldt dat alleen als wij een eenvoudig oog hebben zoals Paulus. Hij heeft het smalle pad gevolgd zonder stil te staan en heeft alle dingen als vuilnis beschouwd, opdat hij Christus mocht winnen (Fil. 3:8). Maar als de blik niet op Hem is gericht en wij Hem niet met heel ons hart willen volgen, dan wordt de weg moeilijk en onaangenaam. Het is zeker waar dat wij moeilijkheden zullen ontmoeten als wij de Heer volgen, maar iemand die slechts één enkel doel voor ogen heeft zal zich steeds vol geestkracht op dat doel richten.

God als onze Heiland-God is de bijzondere godsnaam in Timotheüs en Titus. Die naam heeft Hij aangenomen in betrekking tot ons, omdat wij verloren zondaars waren en gered moesten worden. Wij hadden niet alleen gezondigd, maar waren verloren voor de eeuwigheid. Alleen als wij dat goed hebben begrepen, begrijpen wij pas enigszins hoe groot en volmaakt het heil is dat van Hem afkomstig is. God is tussenbeide gekomen om ons te redden, en Hij heeft geheel uit Zichzelf door Jezus Christus een werk volbracht dat beantwoordt aan al Zijn eisen. Dit werk is zo volmaakt, dat Hij Hem met eer en heerlijkheid heeft gekroond aan Zijn rechterhand in de hemel.

Wij leven nu in de verwachting van de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland Jezus Christus (Tit. 2:11-14). De genade van God onderwijst ons als christenen ook die heerlijkheid te verwachten en een leven te leiden dat overeenkomt met onze heerlijke hoop. De christen leeft tussen de genade die het heil brengt en die verschenen is, en de heerlijkheid die nog geopenbaard moet worden. Want het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen (1 Joh. 3:2). De christen leeft tussen de eerste komst van Christus, waarbij Hij de Vader openbaarde en het werk van de verlossing volbracht, en Zijn tweede komst waarbij het volledige resultaat van Zijn werk aan het licht zal worden gebracht.

Om te leren kennen en begrijpen wat de soevereine genade van God inhoudt, hebben de gelovigen de Heilige Geest ontvangen. Hij leert ons dat ons heil berust op de wonderbare liefde van God, Die ons heeft liefgehad toen niets in ons het waard was om geliefd te worden. Romeinen 5:7-8 zegt: *‘Want ternauwernood zal iemand voor een rechtvaardige sterven; immers, voor de goede heeft misschien iemand nog wel de moed te sterven.. Maar God bevestigt Zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren’.*

Voor onreine, hatelijke zondaars heeft God het liefste wat Hij had, Zijn eigen Zoon overgegeven. Als dit werkelijk door het hart wordt begrepen, in al zijn realiteit, dan leer je inderdaad God en Zijn liefde kennen, waardoor deze onuitsprekelijke gave is gegeven: *‘(...) die door Hem gelooft in God, opdat uw geloof en hoop op God zijn’* (1 Petr. 1:21). Zo iemand kent God door de gave van Zijn onverdiende gunst. Hij kent God, doordat hij Zijn liefde heeft leren kennen. De heerlijke waarheid van het Evangelie is dat God niets meer van onszelf verwachtte en niet tegen ons zei: *‘Gedraag je zoals het behoort, daarna kun je tot Mij komen’.* Nee, maar Hij is in Christus tot ons afgedaald, in de diepte waarin wij ons bevonden, om ons te geven wat wij nodig hadden. En wat was dat dan? Ons helpen? Nee, want dat zou betekenen dat wijzelf iets hadden kunnen bijdragen tot ons heil, al was het nog zo weinig.

Maar hoe zou dat mogelijk zijn van de kant van verloren mensen, dood in zonden en misdaden? Het enige wat ons kon baten, was een volmaakt en vrij beschikbaar heil dat gevallen zondaars redde. Christus kwam in de wereld bij de mensen, die niet alleen zondaars waren maar ook overtreders van de wet waren geworden, direct nadat ze die hadden ontvangen. Deze mensen wilden echter niets van Hem weten en toonden door hun doen en laten op ondubbelzinnige wijze dat *‘wat het vlees bedenkt, vijandschap is tegen God’* (Rom. 8:7).

Christus toonde Zijn macht als goddelijk Persoon in deze wereld, want elke vorm van kwaad vluchtte voor Hem weg. Hij was gekomen om het vertrouwen van de

mensen te winnen en hen met God te verzoenen. Maar toen Hij Zijn volmaakte liefde en genade toonde, hebben zij Hem, nadat zij dat gezien hadden, gekruisigd. De mensen schamen zich niet voor welke godsdienst dan ook, zelfs een valse godsdienst. Maar ze schaamden zich wel voor Hem, de Zoon van God. Zelfs de discipelen durfden Hem niet altijd te belijden.

Dit alles laat zien wat er in het hart van de mens is. Die dingen moesten duidelijk worden, toen het ware Licht onder de mensen kwam. Het werd duidelijk dat de mensen de duisternis liever hadden dan het licht, want hun werken waren boos. Christus was alleen gekomen om Gods genade te openbaren, niet om de wereld te oordelen, maar de mensen te redden en het vertrouwen van de mens in God te herstellen. Om dat werk te volbrengen kwam Hij daar waar de mens was. Maar het einde en het gevolg van alles was het kruis. Het kruis is zowel de uitdrukking van de haat van de mens als van de liefde van God in de overgave van Zijn Zoon. Daar is het oordeel over mijn zonden uitgevoerd, daardoor ben ik in de tegenwoordigheid van God gebracht. Hoewel Hij ons allen kent, heeft Hij ons toch volmaakt lief. God heeft niet gewacht tot de dag van het oordeel, maar Hij heeft in deze tijd Christus gezonden om onze zonden weg te nemen. Christus heeft ze allemaal gedragen in Zijn lichaam op het hout, en die kwestie voor ons geregeld tussen Hem en de Vader. Nu zullen onze zonden en ongerechtigheden nooit meer in herinnering worden gebracht.

En wat Christus Zelf betreft, Die voor ons in de bres heeft gestaan beladen met onze zonden en de dood voor ons heeft ondergaan: Hij is opgewekt en is gezeten aan de rechterhand van God (Hebr. 4:16). Hij rust nu van Zijn werk. Niet dat Hij niet onophoudelijk met ons bezig is, want wij hebben Hem elk ogenblik nodig zolang wij op aarde zijn; maar Hij rust wat betreft het werk van ons heil, dat heeft Hij volledig en voor eeuwig volbracht. Daardoor sta ik voor God, niet naar wat ik ben of wat ik heb gedaan, maar ik ben in Christus en sta voor God overeenkomstig wat Hij heeft gedaan. Ik verkeer niet meer in de oude positie die ik had als kind van Adam, maar ben in een volledig nieuwe positie, die God Zelf mij heeft geschonken. Het volk Israël was niet alleen veilig voor het oordeel van God vanwege het bloed op de deurposten, maar het is ook uit Egypte bevrijd en in Gods tegenwoordigheid gebracht. Zo wordt van ons gezegd: *'Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn'* (Rom. 8:1).

De genade die aan ons is verschenen en die zich aan ons heeft geopenbaard, onderwijst ons nu *'dat wij met verzaking van de goddeloosheid en de wereldse begeerten ingetogen, rechtvaardig en godvruchtig zouden leven in deze tegenwoordige eeuw'* (Tit. 2:12). Wij moeten ons niet laten meeslepen door de geest van de wereld, maar nuchter zijn en het doel voor ogen houden. Wij moeten

ons rechtvaardig gedragen in onze betrekkingen met de mensen, en godvruchtig in alles tonen met betrekking tot God. Wij hebben voor onze wandel in de wereld een wonderheerlijke maatstaf, namelijk te wandelen *'God waardig, Die u roept tot Zijn eigen koninkrijk en heerlijkheid'* (2 Thess. 2:12). Maar om te kunnen wandelen op een wijze die God waardig is, moeten wij Hem dienen als Zijn geliefde kinderen. En wij moeten ons laten leiden door de Heilige Geest, Die ons invoert in de gemeenschap met de Vader en de Zoon. Zo kunnen wij God behagen in onze wandel en Christus openbaren in ons leven. Wij moeten oppassen om niet te zondigen in ons lichaam, dat een tempel van de Heilige Geest is. Deze verheven waarheden vormen de norm voor onze wandel.

Zo bezit de christen het heil van God en de Heilige Geest, die hem de zekerheid ervan meedeelt en leert roepen: *'Abba, Vader'*. Het kinschap van God, dat hij daarna mag verwerkelijken, is gegrond op de onuitsprekelijke liefde van God. Hij is één gemaakt met Christus, Die zijn leven is. Zoals Hij gezegd heeft in Johannes 17: *'opdat de wereld erkent dat U Mij hebt gezonden en hen hebt liefgehad zoals U Mij hebt liefgehad'* (vs. 23). Hoe ver overtreft de liefde van God alles wat wijzelf hadden kunnen bedenken!

Wat is nu onze verwachting voor de toekomst? Verwachten wij te sterven en dan naar Christus te gaan? Er is meer dan dat, want als Christus werkelijk ons hart vervult, kunnen wij niet anders dan *'de gelukkige hoop en verschijning verwachten van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland Jezus Christus'* (vs. 13). Hij die mij heeft liefgehad met een liefde die alle kennis te boven gaat, is mij kostbaar geworden en Zijn Persoon, Zijn openbaring en Zijn verheerlijking, zijn zaken die ik vurig wens.

Maar hoewel wij niet de dood verwachten, is het toch nuttig eraan te denken en te beseffen dat wij in een heel andere positie verkeren dan in het verleden. Als kinderen van Adam waren wij onder de macht van de dood; wij behoorden de dood toe om zo te zeggen. Maar in Christus behoort zelfs de dood *ons* toe (1 Kor. 3:22-23), en wij triomferen erover, zelfs als onze weg zou leiden door het dal van de schaduw van de dood. Alles wat de dood betekent voor de christen is dat hij een einde maakt aan beproeving, zonde en rouw, en dat hij voor ons dit vreemde land (de wereld) verwisselt voor de tegenwoordigheid van de Heer. Al is dit juist, toch is de dood niet onze verwachting. Onze verwachting is ook naar het lichaam gelijk te worden gemaakt aan het beeld van Gods Zoon (Rom. 8:29). Volgens de Schrift zijn we daartoe bestemd.

Een van de bewijzen van de hoge waarde van het werk van Christus – waardoor Hij God heeft verheerlijkt en de zonde heeft weggenomen –, is dat het ons invoert in

de heerlijkheid van God en dat er zelfs christenen zijn die daar zullen komen zonder de dood te smaken. Christus is daar ingegaan als onze Voorloper, en Hij heeft gezegd: *'(...) waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn'* (Joh. 12:26). Zijn komst om ons tot Zich te nemen in heerlijkheid, zal de tijd van de genade afsluiten waarin we nu leven. *'De Heer vertraagt de belofte niet, zoals sommigen het voor traagheid houden, maar Hij is lankmoedig'* (2 Petr. 3:9). Zolang er nog iemand is die geroepen moet worden, wacht Hij.

Maar Zijn belofte, die zeker vervuld zal worden, luidt: *'Ik kom weer en zal u tot Mij nemen'* (Joh. 14:3). Zo troostte Hij het hart van Zijn discipelen. Dit verwachten wij ook, die nog op aarde zijn. En dit verwacht iedereen, die liever het verblijf in het lichaam wil verlaten om bij de Heer in te wonen (2 Kor. 5:8). Als dat ogenblik zal aanbreken, zullen allen volmaakt gelijkvormig gemaakt worden aan Zijn beeld. Door Zijn eerste komst heeft Hij alles gedaan wat nodig was om dit mogelijk te maken, en nu leert Hij ons door de Heilige Geest te hopen op wat vanaf het begin een deel was van de roeping van de gemeente. *'En u, wees gelijk aan mensen die op hun Heer wachten'* (Luk. 12:36).

Als ik dus zeker ben van mijn heil, wat zal ik dan nog verwachten? Dat het sterfelijke door het leven zal worden verslonden, dat ik opgewekt zal worden als ik ontslapen ben, dat ik gelijk zal worden gemaakt aan mijn Heiland in de heerlijkheid! Om Zijn komst voor mij een blijde en gelukkige hoop te maken, zijn er twee dingen nodig:

1. De zekerheid dat de genade mij het heil heeft aangebracht, en dat God mij liefheeft.
2. Dat de Heere Jezus de vreugde van mijn hart is.

Als mijn hart niet wordt aangetrokken door Zijn liefde en niet met Hem is vervuld, zal ik mij maar weinig om Zijn komst bekommeren. Maar dit is iets waaraan onze harten onafgebroken mogen denken. Laten we denken aan de grote belangstelling, die Hij altijd heeft voor al de Zijnen en de aandacht vol liefde die Hij heeft voor onze omstandigheden en gebeden. Hij ziet ook met vurig verlangen uit naar het ogenblik dat Hij ons allen bij Zich zal hebben in Zijn heerlijkheid, en in de heerlijkheid van de Vader. Hoewel wij arm en onwaardig zijn, zal Zijn hart niet rusten voordat wij bij Hem zijn, omdat Hij ons zo liefheeft.

Nu vraag ik u: Hoe zijn onze gedachten over de Heer Jezus Christus? Staat Zijn grote liefde, waardoor Hij ons alles heeft gegeven zonder dat wij Hem erom vroegen, voor onze aandacht? Die liefde is niet meer verborgen, sinds onze Heer Zichzelf voor ons heeft overgegeven en wij Hem kennen als de verheerlijkte Christus aan de rechterhand van God, Die ons Zijn Heilige Geest heeft geschonken.

Als we teveel bezig zijn met de dingen van de wereld, is het duidelijk dat onze blikken omlaag gericht worden en zullen de dingen die boven zijn ons maar weinig vreugde schenken. Zijn we bereid om op aarde zó te wandelen, dat we beantwoorden aan de plaats die wij in Christus in de heerlijkheid hebben? Zijn we bereid onszelf te reinigen en ons rein te bewaren voor de wereld, en zonder bevlekking altijd Christus voor ogen te hebben en Hem te behagen? Dit alles stelt ons op de proef; en dit is ook naar de wil van God. Zijn wij bereid Christus te volgen, zoals Paulus het vurig wenste, om Hem te winnen en Hem te kennen? Wij zijn uit deze boze wereld getrokken, die de Zoon van God heeft verworpen. De mens is al geoordeeld, maar het heil in Christus wordt hem nog aangeboden.

Het werk van Christus opent de heerlijkheid voor de gelovige, waar de Heer ons bij Zich wil hebben om met Hem te leven, voor Hem en zoals Hij. Zijn onze harten al daarboven? Hebben wij gekend en gesmaakt de liefde van Christus, zoals die zich heeft geopenbaard in Zijn dood en Zijn leven op aarde? Moge de Heer ons voortdurend erbij bepalen dat het uiterlijk van de wereld voorbijgaat. Zij verdwijnt, maar wat niet verdwijnt voor ons is het Woord van God. Mochten wij door Zijn genade dit goed vasthouden en onze Heiland navolgen. Zouden onze harten niet geheel gewonnen moeten worden door de gedachte dat de Zoon van God op aarde is gekomen en dat Hij Mens is geworden met het doel ons vrij te kopen voor Zijn Vader?

Om voordeel te hebben van het Woord van God, moeten we waken over onze harten. Laten we het altijd biddend lezen en Hem vragen of Hij ons het nodige voedsel geeft. Gemeenschap met Hem zal dan het gelukkige gevolg zijn van het lezen van het Woord.

OudeSporen 2021

